

ene Andragende til Overveielse og foreslaa det andet Andragende, det fra Ribe, ligefrem henvist til Indenrigsministeren.

Indenrigsministeren (Sjagerslev): Med Hensyn til Andragendet fra Ribe Byraad brugte den ærede Ordfører det Udtryk, at Ministeriet har erklæret, at det ikke kan gaa med til at refundere Beløbet for det vedkommende Barns Anbringelse. Det er ikke noget ganske korrekt Udtryk. Ministeriet har, som det vil ses af det trykte Bilag, erklæret, at det ikke i Lov af 9de Marts 1872 § 4 havde Hjemmel til af Statskassen at refundere det omfalte Beløb, og det er jo unægtelig noget Andet. Man vil vistnok vide, at der er sat visse Vilkaar for, hvad der kan refunderes af Statskassen, og der er sat det Vilkaar, at det skal være fattighjælp; det er meget muligt, at man ikke har tænkt paa det Tilfælde, at der kan være Øbelsjer, der ikke kunne betragtes som Fattighjælp. Jeg kan endogsaa sige, at det vil være billigt, at den omfatter Tilfælde af den Art. Men hvad jeg vil hævde er, at denne Lovbestemmelse, i Henhold til hvilken der skal heds Refusion, er givet af Rigsdagen og bekræftet af Kongen og altsaa er en gjældende Lov, og Ministeriet har ikke nogen Hjemmel til at refundere Beløb af denne Bestaaffenhed. Jeg skal være villig til at tage under Overveielse, om der kan gjøres Noget i den Retning, men jeg spjønner i Diebliffet ikke rettere, end at der maa søges særlig Bevilling. Jeg skal for Resten gjøre den Bemærkning, der gjælder dette og det følgende Andragende, jeg har med at gjøre her, at jeg først har faaet Betænkningen i Dag i Rigsdagen; jeg har altsaa ikke kunnet undersøge de paagjældende Sager, forinden jeg kom her, Noget, som jeg ellers pleier at gjøre, naar der er Leilighed dertil.

Med Hensyn til det andet Andragende vil det ses, at det fremgaar af Bilaget, at Vedkommende har forment, at Ilden er opstaaet ved Gnister fra Lokomotivet. Det er jo ikke tilstrækkeligt, at Vedkommende har forment det; det skulde jo være nogenlunde sikkert, at Branden er opstaaet paa den Maade. Det er for mig ikke nogen Tvivl om, naar den ærede Ordfører talte om den privilegerede Brandstifter, Jernbanen, turde der vel være adskillige Brande, som Jernbanen faar Skyld for, men som den i Virkeligheden ikke har foranlediget. Forholdet er jo det, at naar for Bygningerne Afstandsbestemmelserne ere iagttagne, og desuden Alt er i den Orden, hvori det skal være, og dertil Gnistfangeren og Afeklappen er i forskriftsmæssig Orden, er tilluffet, er paa

sin Plads, og Alt kort sagt er i Orden, saa er Branden at betragte som hændelig, medmindre Andet udtrykkelig bevises. Det maa altsaa kunne oplyses, at Staden virkelig er opstaaet paa den Maade. Det kan gjerne være, at det i nogle Tilfælde er slet, uden at det er oplyst; men naar Alt som sagt er i Orden, kan man ikke undlade at komme til den Fordring, at det skal oplyses, at Branden virkelig hidrører fra Lokomotivet og det er jo i det paagjældende Tilfælde, saavidt mig er meddelt, ingenlunde oplyst. Tværtimod, det er jo fra Andrageren kun oplyst, at han formener det. Sagen har været for i Ministeriet; jeg har som sagt ikke da kunnet undersøge den speielt; jeg skal ikke modsætte mig at modtage Sagen til nærmere Overveielse og Undersøgelse, som det hedder, men jeg maa i høi Grad tvivle om, at der vil komme andet Resultat ud af det, end der hidtil er kommet. Der er jo slet ikke nogen Tale om, om der kan reises Tvivl, om Vedkommende har lidt Skade eller Tab; det er der intet Menneffe, der tvivler om, her er kun Tale om det Tilfælde, om det er et tilfældigt Tab, som Gieren selv maa bære Ansvar og Følgen af, eller om det, saaledes som Gieren paastaar, er fremkommet ved Gnister fra Lokomotivet, som Jernbanen maa give Erstatning for; det er alene det, der foreligger til Overveielse.

Ordføreren (Bust): Efter den ærede Ministers velvillige Udtalelser angaaende Andragendet fra Ribe Byraad lader det jo til, at det vil gaa i Orden, og det er jo Hovedsagen. Den ærede Minister har jo tidligere ikke ment at kunne tage Hensyn til dette Andragende, da det i sin Tid blev sendt til ham, og Ministeren udtalte nu, at det var begrundet paa hans Opfattelse af Loven, den har ikke tænkt paa det Tilfælde den Gang, for ellers var det naturligvis kommet med. Jeg siger derfor, at naar Ministeren stiller sig saa velvillig, saa gaar Sagen, som sagt, nok i Orden. De Vedkommende forlange jo ikke at tjene Noget, men kun at faae refundert, hvad de have givet. — Hvad Hebebrandsagen angaar, skal jeg kun bemærke, at det er jo altid det Gule ved den Slags Sager, at faae bestemt og konkret konstateret, at det er Lokomotivet, der virkelig har tændt. Jeg har jo været med til at behandle en Del af dem i den Arrække, jeg har siddet i Finantsudvalget. Det er meget sjældent, at det passerer, at der netop staar to Vidner og ser paa, at Gnister fra Lokomotivet tænde Ild i Lyngen. Der kan derfor altid siges